

med Alphonsus, Hertig i Ferrarra, angående en på gränsen belägen by, hvarvid påfveliga embetsmännen hade framfarit nog sjelfmyndigt. Marchisen Polagni var sändebud ifrån Ferrara i Rom och hade genom sin förtjenst och stora lärdom vunnit i hög grad Sixti högaktning. Likväl afhöordes Polagnis politiska klagomål med kallsinnighet, och då han likafullt dermed fortfor, vågrade Påfven sluteligen honom audiens. Men Gesandten ville få saken afgjord och begaf sig en dag till påfveliga palatset, med den uttryckeliga förklaring att ej förr gå derifrån, än han fått audiens. Sixtus, af hvilken man intet kunde vinna med trotsande, lät nu, utan afseende på den aktning han förut hyst för honom, tillsåga honom, att om han ej lemnade palatset, skulle han blifva utkastad genom fönstret, och om han efter tvenne dagar ännu befunne sig i Rom, skulle han låta sätta honom på en åsna och på det sättet föra honom ur staden.

Intet som kunde lända en vis Regent till åra hos samtid och efterverld undgick hans uppmärksamhet. Han var för stor vän af själsodling och lärdom för att ej äfven lysa på detta fält, genom stora anstalter. Den förnämsta af dessa var upprättandet af Vaticanska biblioteket. Ingen ting spardes eller försummades för att göra det till det talrikaste och prakti-